

فرمان شماره ۱

فتح نامه شاه عباس بزرگ به ملک شاه نظر اول

فرمان همایون شد

آنکه سعادت آیات عمدة المیسیحیه ملک شاه نظر گوگچه‌ای
بعنایات والطاف بلاغایات شاهانه مفتخر و سرافرازگشته بداند که
حقیقت یکرنگی و یکجهتی قدیمی او نسبت بدین دودمان ولايت
نشان برضمیر منیر خورشید تاثیر ظاهر است و درین تولانو اب کامیاب
اشرف اقدس همایون ما بعزم تسخیر مملکت موروثی خود متوجه
آذربایجان شده و در دارالسلطنه تبریز بفروجود فائض الجود رشك
فردوس برین گردید و همت تائیدات فتوحات نامتناعی اولیاء
دولت قاهره گردید و قلعه دارالسلطنه مذکور مفتوح و قریب
هفتمنزارکس از رومیه شومیه بقتل رسید پاشای تبریز و دیگر

۱- آنتونیو دو گودآ در سفر نامه خود مینویسد :

..... در همان اوان نظر بیک نام از سرداران ایران با صد سوار بر چهار تن از
سران عثمانی که پانصد سوار داشتند در نزدیکی قلعه قارص حمله برد و هفتاد
تن از آنان را هلاک کرد و سرهای ایشان را با غنائم بسیار و سرداران چهار گانه
نzd شاه آورده ، شاه نظر بیک را خلعت داد و آن چهار رانیز سر برید.

پاشایان و سرداران اسیر گردیدند و بعد از این عنان عزیمت به تسخیر ایروان و نجوان معطوف خواهم داشت و بعد از تسخیر الگاء موروثی متوجه گرفتن ممالک رومیه خواهم شد میباید که چون امارت شعار سردار محمد درست بمضمون حکم اشرف مطلع گردد از آنجا که یکرنگی قدیمی اوست در مدار اخلاص و یکجهتی کوشیده دقیقه‌ای نامرئی نگذارد و یقین داند که ازو و از هر کس یکرنگی و یکجهتی بظہور رسید به نوعی مشمول مرحمت شاهانه شود که مزیدی بر آن متصور نباشد من کل الوجوه والا بواب بمراحم شاهانه امیدوار باشند و حاجات خود را بانجاح مقررون شناسند .

تحریرا فی شهر جمادی الاول الثنی عشر الف من المھجره
(سنه ۱۰۱۲ هجری)